

भूतंजरितायामपत्यं भाव्यर्थेत्वयिजनयितव्येअपत्ये ॥ १५ ॥ १६ ॥ जरितानामतःजरासंजाताअस्याःसाजरिता सर्वेन्द्रियव्याकुला ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥
स्त्रीणांअमुत्रपरलोकेपुरुषांतरादृतेसापत्नकंचक्रतेन्यत्तृतीयंअर्थनाशनंपुरुषार्थघातकंनस्ति ॥ २६ ॥ तदुभयंनिदति वैराग्रीति एतच्चापरिहार्यंसतीनामपीत्याह सुव्रतेति ॥ २७ ॥ २८ ॥ निमित्तंभर्तुर्लक्षण

भूतंहित्वाचभाव्यर्थेयोवलंबेत्समंदधीः॥अवमन्येततंलोकोयथेच्छसितथाकुरु॥१५॥एषहिप्रज्वलन्नग्निलेलिहानोमहीरुहान्॥आविग्नेहृदिसंतापंजनयत्य
शिवंमम॥१६॥ वैशंपायनउवाच तस्मादेशादतिक्रांतेज्वलनेजरितापुनः॥जगामपुत्रकानेवजरितापुत्रगृद्धिनी॥१७॥सातान्कुशलिनःसर्वा
न्विमुक्तान्जातवेदसः॥रोह्यमाणान्दृशेवनेपुत्रान्निरामयान्॥१८॥अश्रूणिमुमुचेतेषांदर्शनात्सापुनःपुनः॥एकैकस्येतान्सर्वान्कोशमानान्वपद्यत॥
॥१९॥ततोऽभ्यगच्छत्सहसामंदपालोपिभारत॥अथतेसर्वएवैनंनाभ्यनंदंस्तदासुताः॥२०॥लालप्यमानमेकैकंजरितांचपुनःपुनः॥नचैवोचुस्तदाकिंचि
त्तमृषिसाध्वसाधुवा॥२१॥ मंदपालउवाच ज्येष्ठःसुतस्तेकतमःकतमस्तस्यचानुजः॥मध्यमःकतमश्चैवकनीयान्कतमश्चते॥२२॥एवंब्रुवंतंदुः
खातीकिंमांनप्रतिभापसे॥कृतवानपिहित्यागंनैवशांतिमितोलभे॥२३॥ जरितोवाच किंनुज्येष्ठेनतेकार्यंकिमनंतरजेनते॥किंवामध्यमजातेन
किंकनिष्ठेनवापुनः॥२४॥यांत्वंमांसर्वतोहीनामुत्सृज्यासिगतःपुरा॥तामेवलपितांगच्छतरुणींचारुहासिनीं॥२५॥मंदपालउवाच नस्त्रीणांविद्य
तेकिंचिदमुत्रपुरुषांतरात्॥सापत्नकमृतेलोकेनान्यदर्थविनाशनं॥२६॥वैराग्रीदीपनंचैवभृशमुद्देगकारिच॥सुव्रताचापिकल्याणीसर्वभूतेषुविश्रुता॥
॥२७॥अरुंधतीमहात्मानंवसिष्ठंपर्यशंकत॥विशुद्धभावमत्यंतंसदाप्रियहितेरतं॥२८॥सप्तर्षिमध्यगंवीरमवमेनेचतंमुनिं॥अपध्यानेनसातेनधूमारुण
समप्रभा॥लक्ष्याऽलक्ष्यानाभिरूपानिमित्तमिवपश्यति॥२९॥अपत्यहेतोःसंप्राप्तंतथात्वमपिमामिह॥इष्टमेवंगतेहित्वंसातथैवाद्यवर्तते॥३०॥नहिभा
र्येतिविश्वासःकार्यःपुंसाकथंचन॥नहिकार्यमनुध्यातिनारीपुत्रवतीसती॥३१॥वैशंपायनउवाच ततस्तेसर्वएवैनंपुत्राःसम्यगुपासते॥सचतानात्मजा
न्सर्वानाश्वासयितुमुद्यतः॥३२॥ इतिश्रीमहा०आदिप०मयदर्शनप०शार्ङ्गकोपाख्यानेत्रयस्त्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः॥२३३॥ ॥७३॥ ॥७३॥

मिवपश्यतिकपटेन अतएवनाभिरूपाप्रच्छन्नवेषा तेनहेतुनालक्ष्याऽलक्ष्याच॥२९॥इष्टंआप्तं तथारुंधतीवशंकमाना त्वमिवसापितथैव मयिअपत्यहेतोर्व्याकुलेसतिसालपितापितथैववर्तते॥३०॥
अतःस्त्रीणामाप्नोनास्तीत्याह नहीति कार्यंभर्तृशुश्रूषादि अनुध्यातिमनसिकरोति॥३१॥३२॥ इतिआदिपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेत्रयस्त्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः॥२३३॥ ॥७३॥